

713.

Z Jasenky u Vsetína.

Živoěji.

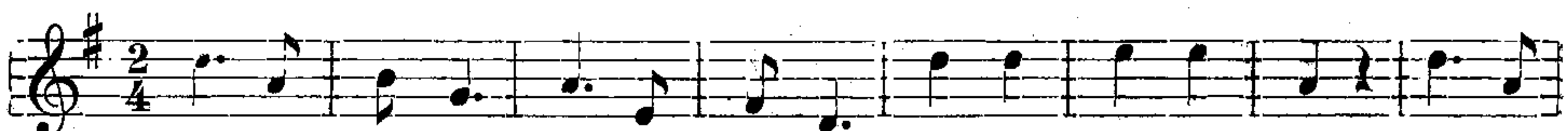
Nechod', synku, do naší zahrady, polámeš tam rozmarýnek všady;

nájpěkňější kvíteček u-tr-hneš, potom si ňa ne-vez-neš.

714.

Z Moravsk. Liéskového.

Ně-ní, ně-ní v celém světě, v celej sto-li-ci, okrem

jedno švárné diévča v našej u-li-ci.

Nění, nění v celém světě,
v celej stolici,
okrem jedno švárné diévča
v našej ulici.

Ono chodí na každý deň
jako v nēdělu,
ono lístok odpisuje
svojmu milému.

A on jej zas odpisuje,
každý druhý deň:
Vydávaj sa, duša moja,
já ťa něvezněm!

Něboj sa, má najmilejší,
šak ty buděš má,
až kukačka jo vānocích
trikrát zakuká.

Už kukačka jo vānocích
tri rázy kuká,
jaj! už ten mój najmilejší
na okno búchá.

Otvor milá, otvor dvera,
otvor i brānu,
už já prídem dneskaj večer
k nahovárāňú.

Bar bych spała, bar něspała,
hore něstaněm,
srdco moje zatvrzelé,
jako ten kameň.